

Rozważania Tajemnic Różańca z bł. Karoliną Kózkówną

Tajemnice Radosne

Zwiastowanie

Z jakim przejęciem powiedziałaś Matko „fiat” – niech się stanie; z jakim strachem w sercu, by powierzone zadanie wypełnić jak najlepiej? Tak i Ona – Błogosławiona Karolina – z jakim przejęciem adorowała Chrystusa. Nie tylko tego uobecnianego w Kościele podczas Mszy Świętej, ale przede wszystkim Tego Chrystusa, który mieszka w każdym człowieku, stworzonym przecież na obraz i podobieństwo Boga. Najświętsza Matko i błogosławiona Karolino – uproście nam łaski, o które prosimy rozważając Radosne Tajemnice Różańca Świętego.

II Nawiedzenie Świętej Elżbiety

Mimo trudu i dalekiej drogi idziesz Matko do Elżbiety. Idziesz do krewnej, której jeszcze trudniej. Ale nie idziesz tam sama, niesiesz przecież pod sercem Tego, który odkupi świat, przez którego „wyjdą na jaw zamysły serc wielu”. Tak i Błogosławiona Karolina, mimo rodzinnego trudu, mnóstwa obowiązków, idzie do ludzi. Tak jak Maryja Elżbiecie, tak Błogosławiona Karolina niesie światu Chrystusa. I jak Maryja – słowem i czynem uwielbia Pana.

III Narodziny Jezusa w Betlejem

W chłodzie, barłogach, niewygodzie. Tak przychodzi na świat Zbawiciel – „błogosławiony i jedyny Władca, Król królujących i Pan panujących”, którego chwała ma się objawić, którego nauka żywa będzie przez przeszło 2000 lat. Tak w małej izdebce, codziennie w chłodzie i niewygodach klęczała Ona – błogosławiona Karolina i zapraszała Chrystusa na świat. Przez Nią mógł przyjść do innych ludzi.

IV Ofiarowanie Jezusa w Świątyni

Ofiarowanie w świątyni Jezusa – Syna Bożego w Domu Ojca. Symeon przepowiedział Ci o Matko cierpienie, przeniknięcie duszy mieczem. Wszystko jednak miało się stać, aby mogły się wypełnić Pisma i słowa wypowiedziane przez Proroków. I Ona – błogosławiona Karolina – ofiarując się bezgranicznie i codziennie Bogu, w codziennej, długiej wieczornej modlitwie, w wypełnianiu swych obowiązków, po prostu – w swoim życiu.

V Znalezienie Jezusa w świątyni

Najświętsza Matka szuka swego Syna... Szuka wszędzie – i znajduje Go „w tym, co należy do Jego Ojca”. Tak błogosławiona Karolina szukała Jezusa – nie tylko wśród krewnych i znajomych, ale także wśród tych, którzy Go nie znali – szukała tej części Chrystusa, której nie każdy jest świadom, lecz którą każdy człowiek nosi w sobie.

Tajemnice Światła

I Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Jezus dał nam wzór. On, bez winy, dał się ochrzcić, aby wskazać na wielką wartość chrztu. Z radością przyjmuje do wspólnoty Kościoła każdego nowo ochrzczonego. I pewnego dnia Ty również, Karolino, zostałeś przyniesiona do chrztu, a tym samym stałaś się Dzieckiem Bożym. Bóg miał już swój plan wobec Ciebie, a Ty przyjęłaś go i aż do końca życia wypełniałaś w duchu pokory.

II Objawienie się Jezusa na weselu w Kanie

„Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2,5b). Te słowa, Karolino, znałaś bardzo dobrze, toteż Twoje życie było spełnianiem tylko i wyłącznie woli Bożej. Twoje czyste serce nie miało najmniejszego zamiaru czynienia czegoś samo z siebie, a każdy Twój czyn był odpowiedzią na wolę Bożą, którą rozpoznawałaś szczególnie w Słowie Bożym. Ucz nas, Karolino, posłuszeństwa Słowu Bożemu!

III Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Gorliwa Nauczycielko dzieci! One szły za Tobą, jak niegdyś tłumy za Chrystusem, a Ty siadałaś z nimi pod samotną gruszą i przekazywałaś młodszym to wszystko, czym żyło Twoje serce, pałające ogromną miłością do Chrystusa. Z gorliwością iście Apostolską rozgłaszałaś Królestwo Boże. Błogosławiona Karolino, ucz nas głosić Królestwo nie tylko słowami, ale przede wszystkim przykładem naszego życia.

IV Przemienienie na Górze Tabor

Wiele godzin spędzanych na kolanach w kościele i w domu, przed obrazami Jezusa i Jego Najświętszej Matki przemieniały nieustannie Twoje serce. Kiedy wstawałaś od modlitwy nie można było przejść obok Ciebie nie zauważając, jak bardzo całą swą osobą promieniowałaś blaskiem owej słodkiej zażyłości, która Cię łączyła z Twym Oblubieńcem Jezusem. On przemieniony na Górze Tabor, udzielał Ci tej jasności, byś ją niosła do swych najbliższych.

V Ustanowienie Eucharystii

Czymże byłoby Twe życie, Karolino, bez Eucharystii... Jakże wielkiej słodczy musiała doznawać Twa dusza, kiedy w pełni łączyła się ze swym Mistrzem podczas Mszy Świętej! Czerpałaś z tego Boskiego Źródła codziennie. 18 listopada 1914 Chrystus postanowił, że nie weźmiesz udziału w Ofierze Eucharystycznej, ale za to złożysz mu ofiarę ze swego życia. Ostatni Twój dzień na ziemi bez Eucharystii, bo Chrystus czekał już na Ciebie w niebie.

Tajemnice Bolesne

I Modlitwa w Ogrójcu

O Jezu, Ty klęczałeś całą noc zatopiony w nieustającej modlitwie zanoszonej do Ojca. I zostałeś wysłuchany dzięki swej uległości.
Maryjo! Jezus w Ogrójcu, tak jak Ty w chwili zwiastowania wypowiedział Bogu Ojcu swoje „fiat” – „nie jak Ja chcę, ale jak Ty”. Pokora, cichość, cierpliwość, kropla krwawego potu – z miłości do mnie. I błogosławiona Karolina – codziennie

modliła się za grzeszników – jak Jezus w Ogrójcu. Codziennie też wypowiadała Bogu swoje „fiat” – „nie jak ja chcę, ale jak Ty chcesz, Boże!”

II Ubiczowanie Jezusa

Jezus cierpiał niesłusznie, jednak „podał grzbiet swój bijącymi i policzki Jego rwącym Mu brodę”. Ludzie mieli Go za nic, a to przecież nie kto inny jak Chrystus ich odkupi!

Błogosławiona Karolina zaś, gdy dopełniały się godziny jej ziemskiego, jakże krótkiego – po ludzku rachując – życia, przyjęła odważnie to, co spadło na nią tak nagle – i pomyślnie przeszła sprawdzian wierności Bogu na ziemi.

III Cierniem Ukoronowanie Pana Jezusa

Logika Ewangelii: „Gdy Cię uderzą w policzek – nadstaw i drugi. Kiedy Cię ubiczują – przyjmuj i koronę z cierni”. Jezus zostaje ukoronowany jeszcze na ziemi, choć dopiero

po Jego śmierci ludzie przyznają, że „prawdziwie, Ten był Synem Bożym”, Królem. I Ona – błogosławiona Karolina, która zawsze stosowała logikę Ewangelii w życiu, nigdy nie lękała się nadstawić drugiego policzka. To Ona szła 2000 kroków, gdy ktoś prosił o 1000, oddawała szatę, gdy ktoś prosił o płaszcz. Ale do końca też wytrwała, bo tylko „ten, kto wytrwa do końca, będzie zbawiony” (Mt 10,22b).

IV Droga Krzyżowa Pana Jezusa

Droga Krzyżowa – droga naszego zbawienia. Jezus niesie Krzyże, nie tylko swój, bo przecież On nic złego nie uczynił. Jezus niesie nasze krzyże – Twój i mój: krzyże lenistwa, przekleństw, kłamstw...

A Ona, Karolina – jak Szymon z Cyreny, Weronika czy wreszcie jak Ty, Matko – pomagała w drodze krzyżowej każdego człowieka. Wspierała słowem, ocierała zakrwawioną twarz, brała na swe ramiona część ciężaru codziennego życia innych.

V Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

„Trzeba bowiem, ażeby królował, aż położy wszystkich nieprzyjaciół pod swoje stopy. Jako ostatni wróg zostanie pokonana śmierć” (1 Kor 15,25-26). Jezus powiedział jeszcze w kazaniu na górze: „Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą” (Mt 5,8). Jakże głęboko zapadły te słowa w sercu Karoliny! A jeszcze głębiej: „Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą” (Mt 10,28a). Ona także konała w obecności łotra który się nie nawrócił. Jej także było ciężko, a jednak się nie poddała. Ustrzegła wiary, nadziei, godności, wystąpiła w dobrych zawodach i to dla Niej odłożono wieniec zwycięstwa, który w chwili Jej męczeńskiej śmierci oddał Pan, Sprawiedliwy Sędzia. Dziękujemy Ci, o Karolino, za tak świetlany przykład!

Tajemnice chwalebne.

I Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Jezus jeszcze przed swoim zmartwychwstaniem obiecywał nam: „ci, którzy pełnili dobre czyny, pójdą na zmartwychwstanie życia; ci, którzy pełnili złe czyny – na zmartwychwstanie potępienia” (J 5,29). Karolina po zdany egzaminie z życia, na sądzie po śmierci stanęła zapewne między owcami, po prawej stronie Pasterza. Usłyszała także słowa: „Pójdźcie, Błogosławieni Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata!” (Mt 25,34b). Karolino, Błogosławiona Ojca! Wyprasza nam łaskę, byśmy przez mękę i krzyż Chrystusa do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni.

II Wniebowstąpienie

„Po tych słowach (Jezus) uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu”(Dz 1,9). Teraz, jako Zmartwychwstały czeka wraz z Ojcem na tych, którzy wypełniali Jego Przykazania, którzy przeszli przez życie na wzór Jezusa – „dobrze czyniąc” ludziom. Wiemy, Karolino, że gdy będziemy naśladować przykład Twojego życia pewną drogą dotrzemy do momentu spotkania się z Tobą w niebie.

III Zesłanie Ducha Świętego

„Sprawiedliwy, choćby umarł przedwcześnie, znajdzie odpoczynek. Starość jest czcigodna nie przez długowieczność i liczbą lat się jej nie mierzy: sędziwością u ludzi jest mądrość, a miarą starości – życie nieskalane” (Mdr 4,7-9). O

Błogosławiona Karolino – Twój młody wiek dodaje otuchy młodym. Duch Święty nappełnił Cię Mądrością i innymi Darami tak, że mogłaś głosić Chrystusa już od najmłodszych lat. Dzieci Ignęły do Ciebie, bo otwarta na Ducha, użyczając Mu swoich ust, dawałaś Mu mówić przez siebie. Karolino, Skarbnico Darów Ducha Świętego – wspieraj wszystkich młodych w dawaniu świadectwa swoim życiem!

IV Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Po wszystkich swoich trudach wraz z ciałem i duszą została wzięta do nieba, aby tam być Nieustającą Wspomożycielką Wiernych. Ona wspomagała Twoje modlitwy, Karolino, a teraz Ty sama możesz orędować za nami. Patronko Młodzieży – powierzamy się opiece Twojej i Twej Najlepszej Matki!

V Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową Nieba i Ziemi

„Nawet Trójca Święta szanuje Ciebie, bo najwyższe miejsce dała Ci w niebie, posadziła najbliżej siebie”. Maryjo! Jesteś oto Królową Nieba i Ziemi. Wzór Twej świętości pociąga wielu – pociągnął także błogosławioną Karolinę. Ukoronowała ją czystość, której najdoskonalszy wzór znalazła w Tobie. Męczennico w obronie czystości, oddajemy Twej opiece serca całej polskiej młodzieży, by potrafiły wytrwać w czystości.